

KANADSKÉ LISTY

No. 7-8, Vol. 8
July-August 1974
červenec-srpen 74

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

Monthly publication in Czech language with the following aim: to help in the adjustment to the Canadian way of life and to preserve all positive values of Czech and Slovak heritage.

Informační měsíčník "Klubu nových", jehož cílem je poskytovat všeobecně užitečné informace, aby zapouštění kořínků v novém prostředí bylo pokud možno bezbolestné.

Zprávy z Kanady: Pan B.M. Erb, rodák ze St. John, N.B., se stal novým ředitelem Informační služby fed. ministerstva prac.sil a imigrace. Svou životní kariéru začal jako novinář a v letech 1943-46 sloužil v Král.kan.letectvu. -- Ve Vancouveru se za účasti 2.491 delegátů konal 10.sjezd kan. odborových svazů sdružených v Canadian Labour Congress-u. Novým předsedou byl zvolen J.Morris, gen.tajemníkem D. Montgomery. Sjezdu se jako host účastnil Otto Kersten, gen.tajemník Mezinárodní federace svobodných odborů /ICFTU/. -- Kdo chce sponzorovat blízkého příbuzného nebo nominovat vzdálenějšího příbuzného, musí imigračnímu úřadu dokázat příbuzenský poměr předložením příslušných rodných listů. Doporučuje se zároveň se žádostí podat písemný příslib zaměstnání pro budoucího přistěhovalce; slíbená práce musí být stálá, plat má být v souladu s běžným platem v příslušném oboru a immigrant má splnit všechny federální, provinční a jiné předpisy související se zaměstnáním. Navíc má příslib obsahovat informaci, jak dlouho miní firma místo rezervovat. -- Statistics Canada zveřejnil studii, podle které má průměrný přistěhovalec po 2.světové válce dnes osobní majetek v hodnotě 18.952 dol., kdežto rodilý Kanaďan jen v hodnotě 15.562 dol. Na 71% poválečných přistěhovalců vlastní dnes dům; cifra pro rodilé Kanaďany je 63%. Průměrný roční příjem přistěhovalců je dnes 9.985 dol., rodilých Kanaďanů 9.036 dol. -- J. Lavigne rozbil dvě okna ve středisku prac.sil /CMC/ v Kitcheneru a byl "odměněn" 30ti dny vězení. -- V 2.kole Olympijské loterie /tah byl 16.7./ vyhrál los č. 4302834 celý 1 milion dolarů. Dalších 42.000 losů vyhrálo menší ceny. Asi tucet našich čtenářů /hlavně v USA/ si koupilo losy prostřednictvím "Klubu nových"; bohužel ani jednomu z nich to nevyšlo. -- Dr.S.Raska z Ottawy žaluje Medical Council of Canada o odškodné ve výši 180.000 dol. a snaží se dokázat, že v Kanadě existuje diskriminace proti cizím lékařům, protože - podle dr.Rasky - u kvalifikační zkoušky propadnou průměrně jen 4% kandidátů z kan. universit, zatímco u absolventů jiných universit propadne 50% uchazečů. Dr.Raska přišel do Kanady v r. 1939. -- Špičkové organizace Estonců, Lotyšců a Litevců v Kanadě vydaly serii 30ti stříbrných a zlatých pamětních mincí. Náměty byly vytvořeny exulanty ve svobodném světě; připomínají světu hromadné deportace v červnu 1941, hrdinství podzemního hnutí proti okupantům v letech 1940-52, pakt mezi Hitlerem a Stalinem v r. 1940 a pod. Bližší informace: BALTICoin, 148 Duke St., Hamilton, Ont. L8P 1X7. Odhaduje se, že v záp. zemích žije na 250.000 Baltů. -- V nedávné volební kampani do fed.parlamentu žádali kandidáti stran NDP a Social Credit podstatné omezení imigrace. Z našich byl zvolen poslancem jen O.Jelínek; S.Roman a Lubor Zink prohráli. -- Mezi kandidáty bylo také 107 maoistů a 69 stoupenců kan. komunistické strany. Ani jeden z nich se neprosadil. -- Mluvčí ont. policejní komise prohlásil v Belleville, že organizované kriminální živily zapouštějí kořeny v Ontariu, zvláště v Torontě. Podtrhl, že jenom jeden z dvaceti jednotlivců činných v krim. podzemí je italského původu. -- Lad.Kubrický, který žil jako posrpnový v Torontě a byl nedávno japonskou policií odsouzen na 1 rok za špionáž pro Sověty, požádal Japonce o vyhoštění do - Kanady. -- Kanaďané ukrajinského původu upozornili veřejnost na chatrný zdravotní stav ukrajinského spisovatele Moroze vězněného Sověty ve vladimirovském vězení. Zvláště efektivní byla hladovka čtyř mladíků před sovětskou ambasádou v Ottawě. -- "Karavana 74" měla v Metro Torontě celkem 57 zastávek; byl mezi nimi pavilon bratislavský a dokonce i ádenský a soluňský. Praha chyběla. -- Prov.poslanec M.Shulman se domnívá, že nejchytřejším tahem v dnešní inflační situaci je prodat malý dům a koupit větší. Kdo ovšem nemá žádný dům, měl by začít aspoň s tím malým. -- Kanaďa dočá rudé Číně pšenici za 350 milionů dol. -- Nápis na torontských autobusech: "Klusejte až na konec vozidla. Jste-li Kanaďan, bude to nejspíš jediný pohyb za onešni den." -- Kdo pracuje a má dotaz ohledně podmínek práce atd., může se obrátit na: Services for Working People, 2.patro, 357 College St., Toronto. Tel.965-6841. -- Informační služba fed.ministerstva prac.sil a imigrace vydala přehled služeb, které jsou k dispozici nově příchozím. Autorem je G.Bonavia, P.O.Box 826, Station "B", Ottawa, Ont. K1P 5P9.

Svobodný svět: Jistý S.Friedman prohlásil v Akron, Ohio, že Marťané a bytosti z jiných planet občas navštěvují Zemi; někteří pozemšťané, kteří zmizeli za záhadných okolností, byli - podle p.Friedmana - uneseni do vesmíru. -- Anglo-franc. tryskový letoun Concord urazil vzdálenost mezi Bostonem a Paříží oběma směry za kratší dobu, než letoun B-747 jedním směrem. Novým rakouským prezidentem

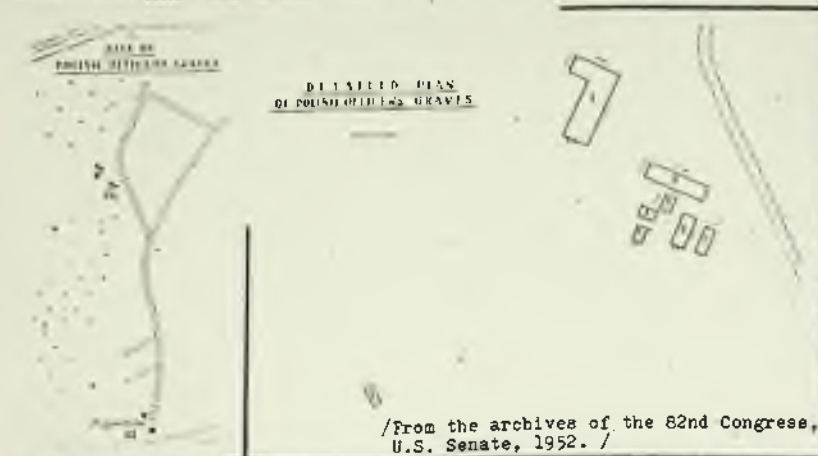
byl zvolen býv.zahr.ministr R.Kirschschläger, 59. Kandidoval za soc.dem.stranu. -- Perský šach jednal s Francií o nákupu nukleárních reaktorů; nechce zřejmě zůstat pozadu - za Indií, Israelem a Egyptem. -- Sovětská ambasáda ve Washingtonu je od konce června terčem demonstrací občanů ukrajinského původu, kteří protestují proti zásahům sovětského státu do ukrajinské kultury a žádají propuštění všech uvězněných ukrajinských intelektuálů. -- Švédský autor Paer Lagerqvist, 33, zemřel poblíž Stockholmu. Jeho práce byly přeloženy do 35ti jazyků. Nejznámějším dílem je novela "Barabbas". -- Ve Stuttgartu požádal o asyl známý polský běžec A.Badenski. -- List "Washington Post" komentoval nový čs.fed.zákon o organizaci policie v ČSSR. Zákon nařizuje tajným, aby se občanům legitimovali, nesmí však odhalit své jméno nebo hodnost. -- Rak.list "Die Presse" přinesl 5.7. prohlášení Hnutí čs.křesťanských demokratů v exilu, že jakákoli dohoda mezi Prahou a Bonem není právoplatná, protože dnešní čs.režim nemluví jménem českého a slovenského národa; Hnutí zastává názor, že všechny čs. vlády po 25.2.1948 jsou nelegální. -- Britský list "Observer" přinesl ukázky ze soukromého denníku autora E.Waugh-a, který doprovázel Randolpha Churchill-a k jugosl. partyzánům během 2. svět. války. Waugh diskutoval 6.8.45 s mladým Churchill-em záhadu, proč Západ měl koncem války v Evropě výhodu atomové bomby a přece zradil Polsko Sovětům. -- Tři páry se vydržely líbat celých 120 hodin ve Fresno, Cal. -- Podle vyhlášení UNESCO je rok 1974 "Rokem čs.hudby". -- Delegace býv.polských vojáků, vedená gen. B.Duch-em, navštívila Monte Cassino v Itálii v souvislosti s 30.výročím bitvy mezi Spojenci /hlavně polskými vojáky 3.karpatské divise/ a Němci. Na hřbitově je nápis: "Fighting for our freedom and yours, / We, Polish soldiers, / Gave our souls to God, / Our bodies to Italian soil, / Our hearts to Poland." -- USA uzavřely s ČSSR předběžnou dohodu o náhradě za znárodněný am.majetek v Československu a o vrácení 18.4 tun zlata /v ceně 80 mil. dol./ dnešní čs.vládě. Čs. vláda prý zdvojnásobila cifru, kterou nabídlá Washingtonu v r. 1964. Jednání se vlekla od září 1973. Předběžnou dohodu podepsali v Praze: A.Wortzel za USA a Jaroslav Žantovský za ČSSR.

Podmaněný svět: V Moskvě zemřel maršál G. Žukov, 77. Ze zdravotních důvodů resignoval na členství v ÚV-KSSS A. Mikoyan, 79. -- Polský parlament přijal zákon, podle kterého se zakazuje kouření v restauracích, kavárnách, ve vlaku a v přednáškových sálech. Jiný zákon nedovoluje mužům, aby učili své ženy řídit auto. -- Sovětský maršál Jakubovský přijel do Bukuresti a naléhal na rumunskou vládu, aby Rů dala k dispozici koridor mezi jižní Ukrajinou a Bulharskem, prý v souvislosti s plánovanými manévry vojsk zemí Varšavského paktu. -- Jugosl. agentura TANJUG popřela, že jugoslávští dělníci, kterým vyprší pracovní smlouvy v Záp.Německu, mají být přesunuti do Sovětského svazu. Je ovšem známo, že několik tisíc Jugoslávců pracuje na stavbách hotelů v Moskvě, na Kavkazu a na Krymu. -- Naš vídeňský dopisovatel hlásí, že volný pobyt turistů byl v některých částech Jugoslávie omezen nebo zakázán. Jsou náznaky, že v horách a lesích se staví pevnůstky pro případ partyzánské války proti Rů.

Zprávy z okupovaného Československa: V Brně zemřel nestor čs.architektů prof. Jiří Kroha, 81. V Praze zemřel slavný hokejista dr.Jaroslav Pušbauer, 73. -- Pražská podzemní dráha se plánovala od r. 1926. -- V ČSSR je obrovský zájem o "Noční rozhovory" v nichž Josef Smrkovský jasně soudí a odsuzuje čs.komunistický režim od r. 1948. Názory Smrkovského zachytil před 15.1.74. pražský novinář - "Svědectví" uvádí jeho jméno jako Jan Teren. Text dokumentu se v ČSSR čile opisuje. /Úplné znění rozhovoru přineslo "Svědectví" v č. 47./ Smrkovský se vyjádřil v tom smyslu, že "totalitní moc možno oslabovat, rozkládat, sabotovat ji politicky i jinak, zneklidňovat její hlavní představitele na všech stupních, zdůrazňovat přechodnost jejich postavení, pomíjejícnost takovéto moci, donutit ji počítat s veřejným míněním, s vývojem, se změnami." Předpověděl, že i uvnitř mocenského centra, uvnitř stranického aparátu, budou postupně sílit tendence k jistému stupni demokratizace uvnitř země a k jistému stupni nezávislosti na Moskvě. -- Kat.duchovní Frant. Plodek, administrátor v Broumově, okr. Náchod, byl odsouzen čs.kom.soudem za to, že plnil své kněžské povinnosti. Rozsudek podepsal JUDr.František Mlčoch. -- Dostali jsme zprávy, že se v ČSSR šíří zajímavý koníček: sbírání pohlednic, hlavně ze západních zemí. -- Benzin stojí 4 Kčs./dříve 2.10 Kčs/, super 5 Kčs. Ceny nábytku se zvýšily o 50%, zlato o 100%. Pivo 12° stojí 5 Kčs. /Komentář jednoho našeho čtenáře: "Už Švejk říkal, že vláda, která zdrazí pivo, padne."/ -- Pražský komik Jan Lábiček zemřel náhle ve věku 42 let. Rovněž odešel známý herec Jaroslav Marvan, 73. -- Vítězem hokejové ligy se stala Dukla Jihlava. Trenérem hokejistů ZKL Brno je nyní ing.F.Vaněk. V r. 1978 se v Praze bude konat mistrovství Evropy v lehké atletice. Potbalovým mistrem rep. se stal Slovan Bratislava. -- Prvním čs.vel.vyslancem v Bonnu jmenován Jiří Goetz, dosavadní náměstek čs.zahraničního ministra. -- "Čs.Sport" přinesl koncem května článek ing.Viléma Havelky z Montrealu pod názvem "Dva roky před Olympiádou". Chválí montreálského starostu a Montreal za to, že "usiluje o co nejlepší uspořádání Olympijských her 1976". -- Úsudek krajana, který se nedávno vrátil z návštěvy ČSSR: "... nedělejte si iluze o staré vlasti, resp. o lidech, kteří v ní žijí. Vlast ve smyslu zeměpisném je stále dosti krásná, i když je zmořena plynovými zplodinami továrních komínů a automobilů. Ovšem daleko víc jedovatých substancí je v lidech samých. Jeden

Dodatkem k naší studii o Katynu, která vyšla v dubnu 74, přinášíme několik dokumentárních fotografií, jakož i mapky nejbližšího okolí místa, kde se na jaře r. 1940 tento sovětský zločin odehrál. Záběry nám laskavě zapůjčil Canadian Freedom Council.

Map of KATYN - GNEZDOVO Region

/From the archives of the 82nd Congress, U.S. Senate, 1952. /

Krajan Karel Janeczek z Ottawy, syn zakladatele známé pražské Žbrojovky, oslavil nedávno své 70.narozeniny. Má v Kan.válečném muzeu zajímavý exponát.

Rytina z díla J. A. Komenského *Opera Didactica Omnia*, které bylo vydáno v Amsterdamu před 300. lety, roku 1657.

Latinský verš

OMNIA SPONTĚ FLUANT

ABSIT VIOLENTIA REBUS

byl životním heslem Komenského.

V češtině zní:

VŠECHNO NECHTĚ VOLNĚ JEN PLYNE,
BUĎ NÁSILÍ! VZDÁLENO VĚCI.

Polská vláda v exilu už během války vyhlásila, že za katynské vraždy byl na prvním místě zodpovědný Stalin a hned po něm šéf NKVD Beria /na obrázku/. V roce 1956 se první chtěl Chruščov před celým světem k "omylu" přiznat a svalit vinu na mezitím popraveného Beria, ale Gomulka mu to rozmluvil..

Svázané ruce zavražděného polského generála Smorawinského.

Strážní věž sovětského NKVD-tábora v Kozelsku.

Delegace Polského Červeného Kříže v Katynu.

Zajatí britští důstojníci byli přivezeni do Katynu Němci a na základě důkazů potvrdili, že zločin spáchala sovětská NKVD.

SOLŽENICYN A EXIL

F. PEROUTKA

Na letišti ve Frankfurtu Solženicyn vystoupil do prostředí znatelně mu neznámého, do hluku a machanic, do zápasu reportérů. Velký počet novinářů, svých fotografů byl tu shromážděn, jejich kamery se divaly na Solženicyna jako lale oči. Jeho německý průvodce potoroval, že Solženicyn je zmáten a položil ruku na čokku jedné televizní kamery. Reportér ho odstrčil: „Co to má být? Censura? Lže ti, že Solženicyn uprchl do domu svého německého průvodce, a reportéři pod okny si zápasili, že zřelony byly hned spuštěny. Po veřejném tichu své země Solženicyn si bude muset na mnohé zvykat. Svezhouané vsohodné pokřinai reportérů nepůsobilo na něho dojmem svobody. Přirovnal podmínai reportérů k podmínai sovětské policie, která také ho sledovala na každém kroku, při každém pohybu. Hned v první chvíli narazil na jedera z meastich problémů demokratičnositi: neomezují neodbytni fotografové a reportéři, neomezují demokratičnositi, „právo lidu vědět a vidět, „právo lidu na soukromí?

Musíme stále mít na paměti vzor, s jakým se Solženicyn stavěl proti úsilí vlády dostat ho do exilu. „Jeden hlavní generál tajné policie předal mi protidělnicím třetí osoby přímé ultimatum, ať ihned vypadnu do zahraničí, jinak že mne nechá shánit v nějakém táboře. Solženicyn odolával této hrozbě a pechil do exilu z několika důvodů. Je snad nejdůležitější z mnohosti dvou známých a schopu hbovu tak mohutného jako oéma kuglici otec německé reformace Martin Luther. Nechtěl razimu prospět tím, že by mu vyhověl. Jako spisovatel cítil, že odchod z rodné země odřívá na spisovatelevých pramenech a původnosti. Targeně prožil většinu svého dospělého života někdy v nuceném, někdy v dobrovolném pobytu v Paříži

./.

Podmínky rozhovoru

Jan Čep

ŽADNA MODERNÍ SPOLEČNOST si nemůže dělat nárok na to, aby se nazývala společností civilizovanou, není-li založena na principu ideové a kulturní plurality. Slovo „pluralita“ znamená „mnohost“. Mluvíme-li o pluralitě povaze nějaké kulturní společnosti, máme na mysli takovou společnost, která připouští, aby se v ní svobodně vyjadřovaly různé koncepty lidského života, zejména v oblasti filosofie a umění.

Civilizovaná společnost se vyznačuje tím, že lidé nejrůznějších, ba zcela protichůdných názorů na základní věci lidské existence mohou spolu vést svobodný dialog, aniž se mají co bát nějakého ministerstva státní ideologie, které má po ruce, jako výkonný orgán, policii vycvičenou v tlačení a psychologickém trýznění. Takový dialog se občas může zvrhnout v rozhovor mezi blouhými, zasahující do něho ideová váleka, které se říká fanatismus; člověk je bokužel tak utvořen, že nedovede v konkrétní situaci oddělit oblast ideí od osobní nechuťi nebo i nenávisťi. Ale o to právě jde: abychom se v takovém rozhovoru dovedli vyhnout všemu, co by z něho jako vědomá osobní urážka našeho partnera; co by předmětem odmlatosti poctivě jeho úmysly a přerušování.

Nebýlo úkoly krutějších a žalostnějších válek, než tak zvané války náboženské. Nic se zajisté nepíše více duchu křesťanství, než aby byl nevěřící nebo bludař přilnám na hranicích, protože jsou bludaři a nevěřící. Poznamenejme ostatně jako v závěru, že nepůliti jenom na příklad katolíci albigenké nebo husité, ale že husité nebo kalvinisté půlliti a věřící katolíci, když se jim dostali na kšáti.

Buď jak buď, bylo by se mohlo zdát, že jsou tyto politováníhodné mravy vázány na jistou dobu, na jistou historickou situaci, na jistý stupeň vývoje lidské společnosti. Bylo by se mohlo zdát, že minulá ocnávnatá doba, aby mohl být problém bez možnosti odvolání ze zločince ten, kdo nezvznává určitou státní filosofii.

Pouhá existence jednotné a povinné státní filosofie se zdála nepřijatelnou oblidností. Neznala nic takového ani století skutečné a organické duchovní jednoty, založené na víře náboženské. Mistři jedné středověké university byli zřídka zajedno

ve věcech, které se oetýkaly základních pravd víry. S příchodem nového věku stala se záhada svobodného myšlení a badání, svobodné duchovní a umělecké tvorby tak samozřejmou, že by ještě před několika málo desetiletími nebylo nikoho napadlo, že se jednou tato svoboda ocitne v nebezpečí.

Devatenácté a dvacáté století měla ve filosofii zároveň Comta a Hegla, Croceho a Bergsona, v literatuře Zola, Bernanose, Claudela a Prousta. Češi mohli mít Zeyera, Brezina a Čapka-Choda, Karla Čapka a Jaroslava Durycha. Nikoho by nebylo napadlo, že se bude jednou stát příst do filosofie a do umění, že bude vnucovat všem svou filosofii a svou estetiku a že eliminuje ty, kteří ji nebudou ochotni přijmout.

Bylo by se zdálo, že stát se neopak docela jiné starosti: bdít nad tím, aby všem byla zaručena potřebná svoboda k tvorbě práci, aby byla všem zajištěna svoboda vzájemné kritiky.

Skutečně a organické jednoty národního společenství se nelze shora, jednotnou státní ideologií, hlídanou policejními orgány. Skutečně národní společenství může vzniknout a existovat jenom tam, kde je možný svobodný dialog, nesoucí aspoň minimální dobrou vůli pochopit stanovisko druhého, porozumět, co chce říci, a proč myslí a říká to, co říká a co si myslí.

Nebudeme se ovšem naivně domnívat, že takový dialog skončí vědecky dohodou a pochopením, že jeden z partnerů přijme nutná stanoviska druhého, nebo že se snad setká nějak na půl cesty; že se na příklad ateista stane věřícím po přečtení té nebo oné knihy, nebo že věřící opustí svou víru, aby vyhověl svému nevěřícímu kolegově.

Ideál kulturní plurality nerměná zásadní ideový skepticismus, zásadní nedůvěra ke všem hodnotám. Znamená, že si inteligentní a civilizovaní ateisté — ocitli se tvář v tvář vzdělanému a věřícímu křesťanovi — řekne, že mu patrně neunikají hluboké důvody toho, proč křesťan věří. Jeho první a stálou reakcí nebude nenávisťný posměšek. Řekne si, že konec konců tak málo nevěřících ví, čemu křesťané vlastně věří; a že vlastně sám dobře zná důvody toho, proč on nevěří nebo nemůže věřit.

Na druhé straně se nebude vzdělaný věřící křesťan činit soudcem svého nevěřícího partnera v dialogu. Ví, že jenom Bůh „prohlédá ledví a srdce, a nepoznávali-li někteří Baha na tomto světě, pozná Bůh jednou je, a přijme je za své — před mnohými z těch, kteří Ho vzývají jen ústy.

Citovali jsme tu příklad jaksi krajní, vyjádřený protikladem ateisty a věřícího křesťana. Domníváme-li se, že je možné, ba nutné nutně uskutečnit dialog mezi těmito dvěma, mělo by to být snadnější, jedli o diskuzi vědeckou nebo filosofickou. Není na světě poctivého člověka, který by si nemusel přiznat, že se často v životě zmýlí, nebo který by si aspoň nepřipustil, že by se mohl zmýlit. Každý poctivý a vzdělaný člověk ostatně ví, že k poznání pravdy klopýtáme cestou omýlů, a někdo nebude vyčítat druhému jeho omýly jako nepoctivost nebo dokonce jako zločin. Ostatně k tomu, zby se nějaká myšlenka nebo nějaký mravní čin zjevný jako omyl, jak svému původci, tak i ostatním, k tomu je často třeba několika let, desetiletí, ba i staletí.

Řekli jsme na začátku, že je v denní zkušenosti zejména uchránit dialog, byt' čistě ideový, od vášně a fanatismu. Znamé příklady toho, že se někdejší přátelé rozšli nadsmrtí následkem literární polemiky, v které padlo několik neuvažených, ironicky zraňujících slov. Člověk odolává někdy dost těžce pokušení ublížit druhému, učiti-li, že ten druhý je zranitelný. A známe nejlépe slabá a zranitelná místa právě u těch, které máme rádi. Stejně prozrazá, ne-li prozrazují, může však být nenávisť; ta ví nejlépe, kam udeřít, aby to bolelo.

Pokládá jsme jako podmínku zdravé plurality v organické národní kultuře možnost dialogu. I když se takový dialog zvrhá často v rozhovor mezi blouhými, i když každý z odpáreč opakuje tvrdošíjně svoje a neposlouchá, co říká druhý, zdává se mi nímí stvořit jakási společenství lidské základna, pokud jeden neber v pochybnost, že postoj druhého je inspirován úmysly poctivými. Jakmile ovšem začne být zřejmé, že jednomu z partnerů nejde o nic jiného, než aby druhého stůj co stůj i v rámci prostředků eliminovat, lidský anizál, ba vyhladil, přestává jakýkoli dialog, i dialog mezi blouhými.

V komunistických diktaturách jsme nyní občas svědky toho, že se v nějakém literárním časopise objeví diskuse na příklad o tom, jak vykládat a aplikovat heslo socialistického realismu. Je to však vědecky diskuse zdánlivá, neboť ji chybí hlavní mluvčí — ten, který byt' už před jejím začátkem brutálně umlčen. Je to diskuse scholastická v nejužším a nejtrapnějším smyslu toho slova; jsou k ní připuštěni jenom ti, kteří mají na kolenou jediný text svého pána, od kterého se siva odváží sdílnout nos.

Celá jedné veliké část našeho národa je nyní a rozhovoru nášliva vyloučena, jistě duchovní a intelektuální hodnoty strátily tak říkajíc občanské právo. Avšak tato nepřítomnost jsou přece přítomní dialogu, ať je to jeho režisérům po chuti nebo není. Jejích síla je v jejich bezmocnosti a hlas se rozněvá v jejich mlčení.

Tato úvaha vyšla v kulturním almanachu ROK na jaře 1957 jako třetí knižní publikace Moravian Library v New Yorku. Sborník redigoval Ladislav Matějka. Úvahu přinášíme na počest Jana Čepa, který skončil ve svém pařížském exilu po dlouhé nemoci 25. ledna t.r. ve věku 71 let. Byl m.j. redaktorem RF

K nedávným federálním volbám:

Pan Trudeau na hlavu porazil ...

... p.Stanfield-a

... a p. Lewis-e.

Z galerie našich čestných členů:

Magr. Dr. Jaroslav Škervada - ocalvil nedávno 25.výročí vysvěcení na kněze. Je delegátem sv.Stolce a stojí v čele české katolické církve v zahraničí.

Dp. Jozef Krafčík, SJ., pocházející z Zemplína, gymnázium študoval v Košicích. Po noviciátu v Ružomberku odišiel do štúdiu filozofie do Dečína. Po likvidovaní reholi 14 rokov pracoval ako kuchař a strojár v továrni na parnej lokomotive. V Kanade je od septembra 1967. V Regis College v Torontu úspešne dokončil svoje teologické štúdium.

SOLŽENICYN ...

a v Německu. Kdyžkoli na to přišla řada, otáčel si, že cítila mu vlnitá epizodická situ: Solženicyn je vášnivý společník, a instinkty ho vedl k tomu, aby státní dom. Mlno to, má o životě v exilu nejhorší mínění. Mnohokrát se vyslovoval, že exil je „holoka“. Vídeu mu pokorně naslouchala. Když jeho text bylo opámeno, že Solženicyn byl dopraven do Frankfurtu, od svobody, jak jistě všichni, místo aby se rozrádovala, byla zdrcena. „To je neštěstí“, řekla. Solženicyn odjel v Frankfurtu do Býčarska, a už první den tam vzdychl, že se mu stýká po Rusku. Exil je nová kapitola jeho života — a nejšťastnější výhledky. Tento útržek už šápaník je v některých věcech chaboulový. Mnoho hádat, jaký může být plán Sověts. Dokud Solženicyn byl doma, stále jen jeden krátký krok od osobní záhry, jeho hrůznost byla nepřehlédnutelná a lidé užívali hrůzy. Jaký obraz poskytl Solženicyn v exilu Sověts poctivě i tím, že se vyjví nějaká neblaha, hlodavá stránka exilu, jistě sám Solženicyn předvídal. Buď mluvil a říká to, že, co říká doma, ale nebudou už to zcela ztí vě. Generátové tajně polsko už mu nebudou dýchat na krk. Buď mluvil a bespečí a se zvechovaného pohodlí, jed mu obdivný Západ je ochoten přislat. Sověty poctivě, že lidé doma taknou: lehko se li mluví, bratře, nejší v nás, nejší náš. Zároveň někdy sápnutí lidé snad někdy: neal to tak zcela ztí a mravy Sověts, hle, propustili Solženicyna do exilu. Sověty očekávají, že domavání pojme „Solženicyna“ se v exilu rozmění. Zda si Solženicyn doveďa odleknout být ochotným bránou slavných hostitelů? Jistě dovede. Ale Sověty poctivě i v jeho tvrdohlavosti. Solženicyn má příliš mnoho oetřích hran, anadno může vzniknout konflikt mezi ním a jeho novým prostředím. Napal knihu o Stalinových sbírkách (láurech, aby ukázal, že smí se stalinismem není možný. Avšak některé autority na Západě praví, že vzhledem k atomové bombě bylo by nutno udělat kompromis i se Stalinem, kdyby šel. Buď Solženicyn uchopen o tam mluvit zdvořile? Přichází na Západ poněkud jako přistěliv. Po ná-

kolik desetiletí každý tečník na na Západě hlásal, že svoboda je neoddělitelná. Nyní věci se ustálily na tom bodě, že svoboda je neodělitelná možná, ale diplomatičtější ano — opat' vzhledem k atomové bombě. V praktické diplomacii Sověty si vybojaly právo dále podrobovat některá země svým zvykům, jak to nezvyklý. Co o tom Solženicyn? Čeká ho leccos, které reklamní. Pokládá literaturu se povážlivě bejovně proti nášl, ale bude mu shledat, že někteří nejmódernější západní apolovatelé obližej na nášl i obližou. Jistě když byl doma, zdálo se mu, že některé úské skupiny na Západě usilují o zmlnění civilizace, jak to v jeho zemi kdy si žil strážlivý Něchajev. Nyní je vidí zblízka, ty skupiny. Buďa dřížt jazyk za zuby? Jestliže ne, vyzkouší mu dámylní a dobře stylující nepříteli. A Sověty zaměstnávají odborníky, kteří sledují život na Západě, jeho tempo. Nepochybně vydávají poušek, že tam v přítomnosti době více panuje princip zmény než princip stálosti, a že každá občinnost se v tomto bystrém toku rychle o potřebuje. Před několika lety uprchla z Ruska Stalinova dcera Světlana, zajiště významný zvědek. Byla senzací po nějakou dobu. Dnes noviny se o ni zmlňují jen když se vád nebo rozvede. Kdyžchom měli shrnout sovětské naděje, řekl bychom, že Sověty doufají, že jednou brzy vznikne kolem Solženicyna problém: kam a ním? Zatím však známe jen několik prvních tůdek z nové kapitoly Solženicynova života.

Czechoslovak Credit Union Limited

743 SPADINA AVENUE,
TORONTO, ONTARIO M5S 2T2
tel: 925 - 0557

Vyplácelme 9% úrok ze speciálních vkladů uložených na dobu 1 roku a 10% úrok ze speciálních vkladů uložených na 2 až 8 měsíců.
Drané od 10. hod. do 3 hod. odpoledne. V pondělí a pátek do 7 hod. večer, v sobotu od 10 do 1 hod.

VZPOMÍNÁME ...

... na ing. Miloslava Přibyla, který odešel z našeho středu 24.1. ve věku 47 let.

Krajská restaurace
BENES INN
Eglinton Ave. W.
Tel. 481-1853

... u Beneš jako u maminky

se dere vzhůru po zádech druhého. Lidé s přetvářkou tvrdí, že všichni občané jsou si rovni; je ovšem jasné, že někteří jsou si ještě o něco rovnější..." -- V Brně zemřel prof.dr.Antonín Friedl, 60. Začal jako atlet v Mor.Slávii, později byl trenérem. -- V Pardubicích zemřel učitel Jan Douša, 65. Byl po mnoho let dirigentem pěveckého spolku Pernštýn. Pocházel z České Lípy. -- Z dopisů posílaných do českých zemí mizí v poslední době rodinné fotografie; poštovní cenzura zřejmě pracuje přes čas .. -- Začátkem června zemřel v Praze ve věku 94 let známý český nakladatel Ladislav Kuncíř, jeden z nejoddanějších služebníků dobré české knihy za I.republiky. V roce 1952 byl se skupinou spisovatelů postaven před kom. soud a odsouzen "za velezradu a za špionáž ve prospěch Vatikánu a USA" na 10 let do vězení. Byl rehabilitován až v létě 1966. Jeho knihy jsou i po padesáti letech ozdobou knihoven vzdělaných čtenářů.

Naši ve svobodném světě: "Fond československé solidarity" podporuje pronásledované odpůrce okupačního režimu v Československu. Další informace: Dr.O. Dubina, 11, Blvd.Clichy, Paris 9, France. -- Známy lékař-lidumil dr.Karel Steinbach se v New Yorku dožil "80". Blahopřejeme! -- Český stavební inženýr t.č. v Anglii hledá přiměřenou práci v Kanadě. Nabídky na red.t.l. -- Čtenář nas upozornil, že 27.6. tomu bylo přesně 30 let, co v Clearwater Beach, Fla. zemřel býv.čs.ministerský předseda dr. Milan Hodža. Je pochován na Českém národním hřbitově v Chicagu. -- Paní Anna Pejscarová je nyní vydavatelkou a zodpovědnou redaktorkou mnichovského "Českého Slova". -- V Basileji zemřel nečekaně mladý /49 let/ čs.lékař Evžen Frössl. Působil jako lékař ve Špindlerově Mlýně a byl předsedou horské záchranné služby v Krkonoších. -- Jiří Hrabík, syn clevelandských krajanů Martina a Marie Hrabíkových skončil s úspěchem svá studia na Cleveland State University. -- Paní Regina Hostovská založila na počest svého zesnulého manžela nadaci, z které bude jednou za rok /vždy 23.4./ vyplacena částka 1.000 dol. za nejlepší prozaickou práci napsanou českým nebo slovenským spisovatelem v exilu. -- Býv.pražský starosta dr.Petr Zenkl se v Raleigh, N.C.,dožil "90". Gratulujeme! -- IV.Naardenské setkání uspořádané v Sigmaringendorfu v j. Německu ve dnech 19.až 21.7. bylo velmi úspěšné, jak obsahem, tak počtem účastníků. Přednášeli m.j.: Jaroslav Kusý, dr.J.Kratochvíl-Baby, Z.Brzoň, prof.J. Kreml, Rev.dr.J.Lang, dr.J.Slovák. -- Sok.jednota v Brisbane vykazala za uplynulý rok -za vedení ing.F.J.Broženského- bohatou činnost. -- Dělnické tělocvičné jednoty v USA oslavily nedávno 65.výročí svého založení. První jednota byla formálně ustavena v r. 1909 v Clevelandu. --"Cs.Skaut-Exulant" začal vycházet tiskem. "Stopa" vycházející v Long Beach, Cal., přinesla v červnu tuto zprávu: President našich skautů v exilu dr.Velen Fanderlik jmenoval na návrh a po dohodě s br.dr.J.Kratochvílem tyto činovníky: F.Němec se stal členem náčelnictva Čs.junáků-skautů v exilu a pověřen organizací našich skautů a skautek v Evropě; dr.J.Kratochvíl je členem náčelnictva a hlavním vedoucím našich skautů a skautek v Evropě; Zbyněk Brzoň je tajemníkem evropského ústředí; MUDr.Jiří Kolominský je vedoucím našich jednotek v Z.Německu; Ota Koutný je vedoucím našich jednotek v Rakousku a MUDr.Jaroslav Dbalý je vedoucím našich jednotek ve Švýcarsku. -- "Víd.svob.Listy" přinesly nedávno zprávu, že po loňském sjezdu čs. soc.demokratů v exilu v Rotchuo ve Švýcarsku, byly skončeny písemné volby do 30ti-členného výkonného výboru a zvoleno devíti-členné předsednictvo: V.Bernard, J.Horák, K.Hrubý, Č.Ješina, J.Jiša, J.Jonáš, J.Litera, J.Mrázek a Hana Veltruská. Byly také vytvořeny 3 komise: tisková, programová a organizační. List komentoval zprávu takto:"Doufáme, že je to nový počátek nové a soustavné práce sociálních demokratů a že jejich příkladu budou následovat i ostatní, aby byla konečně nastoupena cesta ozdravení a pracovního uspořádání čs. exilu." -- Týž list přinesl také zprávu, že Pracovní komise Rady svob.Československa /jsou v ní: dr.Ján Papánek, J.Horák, Jiří Škvor, Ota Hora, Adolf Klímek, Rad.Luža, V.Ryšánek a Emil Ransdorf/ revidovala a doplnila stanovy a vytvořila podmínky k oživení činnosti této vrcholné organizace čs.exilu. -- K odběru našeho listu se přihlásil let.akrobat ing.Lad. Bezák z Bünde,Westf.,Záp.Německo. -- Posrpnová Z.Strnadová sklízí úspěchy v tenisu ve Švýcarsku. Mistrem Švýcarska ve stolním tenisu se stal Tomáš Sadecký, 23, studující vys.školy ekonomické v St.Gallen -- Prof.dr.Vojtěch Andre z Albany,N.Y. se nedávno dožil "64". -- V Muttentz u Basileje se 15.6. konal úspěšný"Slovenský Juniáles 1974". Pořadatelem byl Ústr.výbor Združenia priateľov Slovenska vo Švajčiarsku. -- V červnu t.r. se dožil "60" známý montreálský krajan dr.Karel Bála, absolvent právn.fakulty Karlovy university. -- Ze Švýcar došla zpráva, že II.sjezd Čs.soc.demokracie v exilu se bude konat ve Vídni ve dnech 28. až 30.června 1975. -- Devítiminutový zvukový film "Pohřeb Jana Palacha v Praze" zapůjčuje kraj.organizací ČSNRA, 2137 So.Lombard Ave.,Room 202, Cicero, Ill. 60650, USA. K dispozici je také film "Seven Days to Remember", popisující sov.okupaci v srpnu 68. -- "Okno" bude vycházet 4x za rok. Adresa: Postbus 4112, Haarlem, Holland. -- V Lausanne vyšla nedávno gramo.deska /45 ext.play,stereo/ "České písničky", obsahující nejznámější české dětské písně. Dotazy: T.Navrátíl, B.P. 1914, 1002 Lausanne, Switzerland. Cena desky \$3. -- Koncem června t.r. se dožil "60" dirigent Rafael Kubelík. Pochází z Bychor u Kolína. Jeho kredem je, že jako exulant nemůže vystupovat se žádným hudebníkem ze zemí ovládaných Sověty. Za svůj druhý domov si zvolil Švýcarsy. -- Dp.Josef Novotný z Vídne zdraví touto cestou všechny své přátele v Kanadě a prosí je, aby se mu ozvali na adresu: Postfach 13, 1131 WIEN, Austria. .. 4

Ještě k "Roku čs. hudby": uplynulo přesně 150 let od narození a 90 let od úmrtí Bedřicha Smetany, 70 let od smrti Ant. Dvořáka, 120 let od narození L. Janáčka a 100 let od narození Josefa Suka a Oskara Nedbala, 200 let od narození V.J. Tomáška a 550 let od vzniku husitského bojového chorálu.

Česká jazyková hlídka: Jedná se o hrdinný veřejný akt člověka. Otázka na toto tvrzení zní: Kdo jedná o ten hrdinný akt? Na tuto otázku pisatel zajisté nebyl připraven. Měl namysli něco zcela jiného, totiž že jde o hrdinný akt nebo zcela jednoduše, že to je hrdinný akt. Zřejmý germanismus /es handelt sich um .. /. Ale pozor: Obžalovaný byl osvobozen, protože se ukázalo, že se jedná o nevinného člověka. Tak by chybně napsal náš pisatel. Zde by však nebylo správné, že jde o .. Jedině správně věta zní: Byl osvobozen, protože se ukázalo, že je nevinen. Tedy pozor s tím jednáním. Zatímco socialismus slibuje dobrou budoucnost, současný kapitalismus prokázal svou neschopnost. Zatím co /dvě slova! / je spojka časová a lze ji užít výhradně tam, kde obě věty vyjadřují děj současný. Jinak nutno použít příslovce "kdežto", někdy i prostého "avšak". Ale správně: Zatím co kupoval jízdenky, přítel hlídal zavazadla na nástupišti. Nesprávně také: Zatím co já čtu romány, on čte vědecké spisy. Příslovce "zatím co" vyžaduje totiž nejen současnost děje, ale i podmíněnost. Jeden přítel nemohl vyjít koupit jízdenky, kdyby druhý nehlídal zavazadla. Já však mohu číst romány, i když přítel dělá cokoli. Toto příslovce zalíbilo se jeho zneužívatelům do té míry, že ho dokonce již piší telegraficky. OB /Pokračování příště./

Anglická jazyková hlídka: Po uveřejnění možného překladu slova "streaker" do češtiny jsme dostali dotazy na jiné specifické výrazy a zodpověděli jsme je individuálně. Ve hlídce je na tyto problémy škoda místa, jelikož sebe rozsáhlejší slovníková znalost jednotlivých výrazů je pro jazykovou pohotovost zcela bezvýznamná, pokud neznáme způsob, jak je vzájemně spojit v organické celky, které vyjadřují myšlenku. V takových případech pak není základním prvkem samotné slovo, nýbrž věta zákonitě sestavená ze slov. Složitější myšlenky vyjadřují souvětí a celé komplexy myšlenek, pak odstavců, kapitol až literárního díla. Při učení se jazyku se proto soustavně a přesně učíme slovům, která se vyskytují v každé větě: to jsou slovesa /kterým se zásadně učíme s předložkami/, nebo ve skoro každé větě či souvětí to jsou na př. spojky, předložky, příslovce, zájmena a j., která nám zákonitě pojí ostatní členy věty. Jejich počet je omezený a jejich význam /až na některá významová slovesa/ je také stálý a stejný v témže jazyku v různých zemích. U ostatních slov-hlavně podstatných a přídavných jmen- a u některých významových sloves rozšiřujeme jejich zásobu denní praxí, nejlépe však četbou živého jazyka. Je třeba zdůraznit, že jejich význam v témže jazyce používaném v různých zemích bývá někdy zákeřně různý. Na př. "to table" znamená v britské parlamentní řeči "Předložit k projednání", v americké pak "Odložit a neprojednávat" a toto zavinilo půl dne trvající nedorozumění na ženevské odzbrojovací konferenci v r. 1962. Takových rozdílných významů jsou stovky, uvedme příkladem alespoň dva velmi osídlné: Američanka je šokována v britském hotelu, když se jí zeptají, kdy ji mají vzbudit slovy: "When do you like to be knocked up?" /kdy chcete být oplozněna?/. Stejně je šokován Američan, když mu v Anglii řeknou: "Dostanete / z toho / dobrý podíl". - "You will get a good screw". Je tedy třeba učit se obecným základům jazyka a praktikovat jazyk živý. Po čase se každý naučí v příslušném jazyce myslet a odvykne si převádět vše do mateřštiny. Čím dříve si přestane pro sebe jazyk překládat, tím lépe. Doslovný překlad bývá jen výjimečně možný a překlad podle smyslu vyžaduje často velké změny v jazykových konstrukcích a také málokdy bývá absolutní. Potíže jsou už při překladu jednotlivých výrazů, který může být přesný, ale často musí být jen přibližný a některé výrazy nelze přeložit vůbec. Nelze je přeložit proto, že prostě pro ně není v jiné řeči ekvivalent, na př. "canoe", nebo nelze pro ekvivalent vyhledat vhodné slovo, na př. "víkend", "start" atp. Sotva byste přeložili bez obtíží do angličtiny výraz "kádrové materiály" nebo "vstřícný plán" či dokonce výraz "houcat pivo" .. Při pokusu o překlad si najednou někdy uvědomíme nesmyslnost a klamnost některých výrazů, které se dostaly do našeho povědomí vlivem nevzdělaných či úmyslně klamajících propagandistů a novinářů. Patří sem na př. výraz "třídní spravedlnost". Spravedlnost je jen jedna a je určena sama sebou, takže přidání určovacího přídavného jména "třídní" je jenom způsob, jak lze říci "Nespravedlnost" pomocí slova "spravedlnost". Klamavou formu má též výraz "pocitivější a spravedlivější řád"; neznámená totiž "pocitivý a spravedlivý", nýbrž "méně pocitivý a méně spravedlivý". Hloupý je výraz "lidová demokracie", protože samotné slovo "demokracie" znamená "vládu lidu". Jak příznačné je řeč pro lidi, pro režimy a jak závažné je biblické: "A na počátku bylo slovo" ... OR

Z "Klubu nových": Máme na skladě omezený počet "Seznamů dodávacích pošt v ČS-SR s poštovními směrovacími čísly" - za 11. Seznam má 20 stran formátu našeho měsíčníku a obsahuje také mapu poštovních směrovacích pásem pro celou republiku. -- Z Windsoru se nám ohlásil jeden ze zakládajících členů "Klubu nových" - Ivan Müller. Byl po několik let členem výboru klubu a zapisovatelem při výborových schůzích. Potěšilo nás, že se znovu hlásí do práce. -- Jistý krajanský list v Austrálii nám napsal o svolení k pretištění studie o Katynu. Ochoť jsme vyhověli. Naše síla je také v tom, že jsme o minulých událostech dobře informováni. -- Na dotaz sdělujeme, že máme české znění "Všeobecné deklarace lidských práv" ..5

z 10.12.48. Je ironie, že Deklaraci podepsal také Sovětský svaz a jiné komunisticke režimy, avšak nedodrží ani desetin vřech ustanovení. Fotokopii Deklarace pošleme vážným zájemcům zdarma. -- Z uprchlického tábora v Traiskirchenu v Rakousku se ozval p.Lad.Eliáš z Bratislavi, absolvent elektrotechnické fakulty. Požádal o asyl s celou rodinou ve Vídni a zajímá se o vystěhování do Kanady. Ví někdo o vhodném zaměstnání? -- Děkujeme všem našim čtenářům, kteří reagovali na naši připomínku a poslali nám dobrovolný příspěvek na "Kan. listy". Jejich zásluhou jsme mohli objednat dostatečnou zásobu papíru. Začali jsme také plánovat vydání osmi pohlednic významných Čechů a Slováků - podle abecedy: dr.E. Beneš, kard.dr.J.Beran, dr.Milan Hodža, dr.Jozef Lettrich, Václav Majer, Jan Palach, dr.Ant. Švehla a TGM /na koni/. Podle předběžných kalkulací by jedna pohlednice přišla na 15č, jednu serii osmi pohlednic budeme účtovat 11 a kdo si objedná nejméně 25 pohlednic /v jakémkoliv výběru/ bude každá pohlednice stát jen 10č. Pokud si naše organizace objednájí víc než 100 kusů, přijde jedna pohlednice na 7č. Z cen je jasné, že se nám nejedná o zisk, ale o co největší rozšíření pohlednic mezi Čechy a Slováky ve svobodném světě. Pomůžete nám?

Zajímavé publikace: V curyšském nakladatelství Konfrontace vyšla novela Jana Beneše "Druhý dech". Cena knihy v celoplošné vazbě je 5. Autor čerpá látku k této novele ze života v kom. pracovním táboře pozdních 50. let. Vlastními nositeli děje jsou dva čeští piloti, dva zcela rozdílní lidé, kteří si v pracovním táboře odpykávají trest za zcela rozdílné činy. Při náhodném konfliktu s bachařem, který se jich vlastně vůbec netýká přihlásí se oba z morální odpovědnosti jako svědci strážcovy zvěle. Při tom rozřeší docela neočekávaně i svůj vzájemný vztah potenciálních nepřátel. Přijímáme objednávky na tuto Benešovu knihu. -- Mnichovské nakladatelství Opus Bonum vydalo knihu dr.B.Chudoby "Jindy a nyní". Objednávky řiďte na: Opus Bonum, Haus der Begegnung, Rumfordstr. 21, 8 München 5, West Germany. -- Angl. nakladatelství MacMillan a kořinský Index vydaly práci bratří Medvěděvů "Kdo sílí?" Kniha líčí střídavě zážitky jednoho v sovětských "psychiatrických léčebnách" a zkušenosti druhého při organizování jeho záchrany. Tento skutečný příběh zpracovaný s dramatičností dobrodružného románu se čte jedním dechem. Čeština patří mezi první jazyky, v nichž tato kniha vychází. Cena je 3.80. Objednávky řiďte na "Klub nových". -- Čtenář nás upozornil na zajímavou publikaci "Exploring Toronto" kterou sestavila skupina architektů-milovníků starého Toronta. Objednávky jsou možné zasláním 2.60 na adresu: Architecture Canada, 55 Esplanade St.E., Suite 406, Toronto 1, Ont. Knička obsahuje celou řadu vzácných fotografií a je zvláště vhodná pro návštěvníky města. -- Máme na skladě knížku Minky Rybákové "Útek z rekreace". Autorka žije v Paříži. Vydal Index, 268 stran, cena: 5.50 včetně poštovného. /Ze všech knih vydaných Index-em jsme vyprodali Hochmanův "Jelení brod", všechny ostatní knihy můžeme dodat obratem pošty. Zájemcům pošleme seznam./ -- Verše Františka Klátila pod názvem "Zpěvy země i moře", 76 stran, vyšly nedávno v New Yorku. Cena 3.50. Předmluvu napsal básník Pavel Javor. Objednávky na: Mrs. Milada Klátilová, Apt. 807, Tudor City Place, New York, N.Y. 10017, USA. -- Informační oddělení fed.ministerstva prac.sil a imigrace vydalo přehled všech nedávných změn v kan. imigračních předpisech pod názvem "Recent Changes in Canada's Immigration Law" z pera p.F.D.Collins-e, jehož titul je: Chief, Admissions Division, Immigration. Zájemcům pošleme fotokopii. -- Pan K.J.Krušina nám ze Švédska napsal, že pro rok 74/75 chystá tyto knihy - K.J.Krušina: "Matylda a my dva" - denník mladé ženy o tom, jak s "tím svým člověkem" odjeli na podzim 1968 z Prahy do Vídně a odtud v prastarém autu Matyldě cestovali napříč Evropou, a o tom, jak v novém domově začínali; Jack London: "Bílý Tesák", kniha pro dospělé i pro mládež, kniha napětí, dobrodružství a hlubokého citu; "I kdyby na sůl nebylo" - sbírka žertů, vtípů a satiry; K.J.Krušina: "Dadáček" - další detektivka ze serie p.Dadáčka; "Strašně krásnej svět" - kniha kresleného humoru beze slov. Každá kniha je po 5.20. Přijímáme předběžné objednávky. Kdo si koupí první 4 knihy edice 74/75 dostane pátou zcela zdarma. Jinak má "Klub nových" na skladě všechny knihy, které p.Krušina dosud vydal. -- V kterékoliv prodejně knih COLE'S dostanete vyjimečnou dokumentární knihu o 462 str. "KGB" z pera J.Barron-a. Líčí vnitřní organizaci sovětské tajné policie, její působení ve svobodném světě, přináší fotografie šéfů mnohých oddělení a celé řady řádových agentů, zachycuje podrobně operace v USA, v Mexiku, v Kanadě a jinde a nakonec přináší úplný seznam agentů KGB, pokud jsou známi záp.zpravodajským službám. Popisuje také funkci čs.tajné policie a některá její fiaska. Kniha stojí 10.50. Rozhodně ji mají v č. 726 Yonge St. -- Ant. Kratochvil: "Žaluji", 366 str., vydalo nakl.CCC Books, objednávky: Oskar L.Krause, Tumbelenstr. 39, 8530 Pfäffikon, Switzerland. Cena: 36. -- Jiří Margolius: "Čtyři struny", vyd. Magnet Praha 1973, 124 stran, líčí vyjimečnou hudební kariéru houslisty Václava Hudečka. -- Knihy různých autorů /nové i anti-kvární/ má firma CENTRUM, P.O.Box 1067, Glendale Heights, Ill. 60137, USA. Zájemci si mohou napsat o seznamy. -- Dubnové číslo "Proměn" za redakce dr.J.Škvora obsahuje celou řadu zajímavých článků, na př. A.Srba: "Vzpomínky a úvahy o Heydrichiádě", M.Vítek: "1974 rokem české hudby", dr.Jiří Škvor: "Proč vzpomínáme T.G.Masaryka?", Jar.Bouček: "80 let od narození Zdeňka Němečka", I.Němec: "Štěpán kardinál Trochta, 1905-1974", J.W.Brügel: "Neuveřejněná kniha dr.E.Beneše" atd. Roční předplatné pro členy SVU 8, pro ne-cleny 10. Objednávky: SVU, Room 1121

381 Park Ave. So., New York, N.Y. 10016, USA. Publikaci vydává Společnost pro vědu a umění. Mimo výše uvedených statí a úvah obsahuje poslední číslo také znamenitý článek dr. Jána Papánka. "Konferencia o bezpečnosti a spolupráci v Euro-pe". -- V archivu máme dvě zajímavé publikace: angl. znění Chruščovova projevu na 20. sjezdu KSSS v r. 1956 "The Crimes of the Stalin Era" a podrobný popis ruzyňské věznice z r. 1959 pod názvem "Ruzyň", který vydala Komise mládeže čs. soc. demokracie v exilu za spolupráce dánských soc. demokratů. -- Sháníte-li jakoukoliv vzácnou knihu, obraťte se na: Kuska House, P.O. Box 1507, Kingston, Ont. - K7L 5C7. Pište česky nebo slovensky. -- Velehrad, Via Concordia 1, 00183 Roma, Italy, má na skladě tyto knihy: Z. Němeček: "Bloudění v exilu", 0. Odložilík: "Vzpomínky a ohlasy" a "Obrázky z dvou světů", po 2; A. Mokry: "80 let čs. sociální demokracie", 230 stran, \$2; Alfa /dr. R. Vlach/: "Mrtví chodí po světě", \$1.50; Ant. Kratochvíl: "literární eseje - "Kniha setkání", \$1.50. Seznam dalších knih na požádání. STOP PRESS: V. Nečomanský emigroval ze Švýcar do Kanady. S paní a synem.

Z krajanského života: V Peterborough zemřel 12.7. slovenský krajan Ján Hajnik, 75. Pocházel z Vranova n.T. -- Máš spolupracovník dr. Martin Skála bude od 1. srpna působit v oblasti Ottawa-Hull. Stal se profesorem na Algonquin College v Ottawě. Podle předběžné zprávy má přednášet angličtinu a francouzštinu a navíc vést laboratoře v obou jazycích. Přejeme mu zdar na novém působišti! -- Martha Štěrbinská nastoupila v oddělení pro prodej nemovitostí u firmy United Trust Co., 2320 Bloor St. West, Toronto, tel. 762-8255 - naši čtenáři se na ni mohou s důvěrou obrátit při nákupu domku.. Její manžel MVDr. Arnold Štěrbinský si s partnerem MVDr. I. Svobodou otevřel zvěrolékařskou kliniku v č. 2387 Bloor St. W., Toronto, tel. 767-5817. Oběma přejeme úspěch v podnikání. -- V Montreale se dožil "50" dr. Victor Zicha, předseda tamní odbočky Čs. národního sdružení. Pí Marie Hradecká se tamtéž dožívá "80". Oběma gratulujeme! -- Našemu čtenáři Janu Miškoví v Chathamu blahopřejeme ze dvou důvodů: stal se šťastným otcem syna Petra a koupil si - podle vlastních slov - hezounký domek.. -- Opožděně jsme dostali zprávu o tragickém skonu posrpnového uprchlíka Zdenka Kopty v B.C. Jako řidič nákl. auta svážel dříví a při jízdě se svahu se na jeho kabínu zřítil stromový náklad automobilu. Stalo se to 29.4. -- Do Edmontonu, do Vancouveru i jinak pustili na návštěvu rodiče našich posrpnových. Je to radost pro obě strany a rozhovory s návštěvníky jsou zpravidla velmi srdečné. Nikdo z nich nechce moc mluvit o politice, což je správné, protože i zde není dobře hazardovat s lidskou důvěřivostí. -- Koncertní pianista Kubálek sklízí úspěchy na kan. hudebním nebi. -- V Kamloops, B.C. byli pohřbeni dva mladí posrpnoví, Pepík Švarc z Vancouveru a Pepík Frolík z Prince George. Zabili se při pádu sportovního letadla. Oba pocházeli z jedné vesnice od Kladna a byli nerozluční přátelé od dětství. Přátelé se s nimi rozloučili starou trampskou písní "Přestaňte kamarádi..". Naším čtenářům v Montreálu a okolí doporučujeme, aby si objednali "Věstník čs. spolků v Montreálu", kde najdou přehled všech našich podniků vždy měsíc dopředu. Dovědí se, co plánuje Czechoslovak Welfare Association, sok. jednota, Král. kan. legie-odb. T.G. Masaryk, odbočka ČSNS, tamní kat. farnost a další. Bulletin také obsahuje přehled krajanských firem, lékařů a pod. Pište na adresu: "Věstník", 4605 W. Broadway Ave., Montreal, Que. Tel. 489-1925. -- Dne 29.6. zahynula v autonehodě asi 100 mil sev. od Toronta obětavá krajanka Marie Gregorová. 52. -- Hledá se dr. Jaroslav Jílek, který pracoval v plzeňské nemocnici. Došlé pozdravy: Sl. Alice Kostihová /stále usazená ve Frankfurtu/ z dovolené na Kanárských ostrovech; Renata a Honza Trískovi /stále usazení v Lundu ve Švédsku/ z dovolené v rakouských Alpách; rodina Peleškova z Kolína n.R.; spisovatelka Míla Pachmerová-Skálová a rodina Koldinských z Kentville, N.S.; účastník tábora čs. skautů u Bangor v Maine, USA. Za všechny pozdravy děkujeme.

Zajímavý je nápad několika našich čtenářů z Ottawy.. Plánují požádat tamní obecní správu, aby se ulice "Clemow Ave." přejmenovala na "Jan Palach Ave." Poctil by se tím nejen náš hrdina, ale navíc; na Clemow Ave. je čs. komunistické velvyslanectví! O něco podobného by se mohli pokusit naši v Montreálu, kde mají čs. komunistický konsulat. -- Na dotaz sdělujeme, že domy v sídlišti ASPEN v Mississauga jsou od 43.950 do 48.950 dol. Při závdavku 6.020 dol. by měsíční sazba byla 414 dol. Stavitelská firma nabízí celkem 15 různých modelů domků.

"Kanadské Listy"
Canadian News
Box 520, Station "D"
Toronto, Ont. M6P 3K1

Second Class Mail - Reg. No. 3088
Postage Paid at Post Credit P.S.
MISSISSAUGA, ONT.

Return Postage Guaranteed.

TO:

PRINTED MATTER.

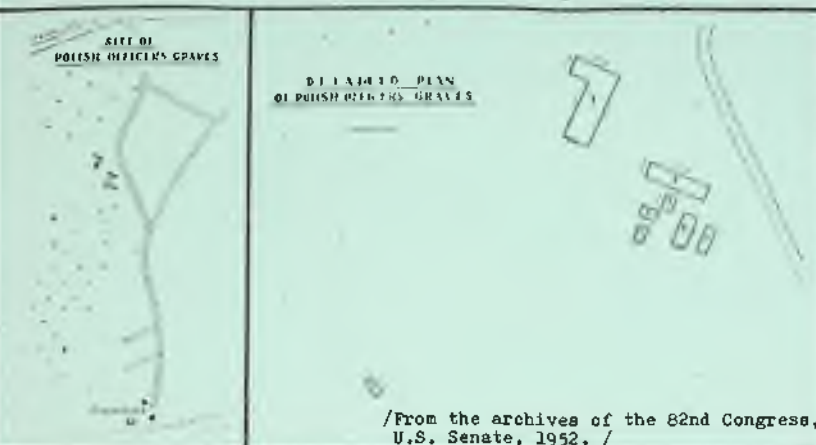
Dodatkem k naší studii o Katynu, která vyšla v dubnu 74, přinášíme několik dokumentárních fotografií, jakož i mapky nejbližšího okolí místa, kde se na jaře r. 1940 tento sovětský zločin odehrál. Záběry nám laskavě zapůjčil Canadian Freedom Council.

Map of KATYN-GNEZDOVO Region

SITE OF
POLISH OFFICERS' GRAVES

DIAGRAM PLAN
OF POLISH OFFICERS' GRAVES

/From the archives of the 82nd Congress,
U.S. Senate, 1952. /

PŘÍLOHA No.7-8, Vol.8
July-August 74
červenec-srpen 74

Krajan Karel Janeczek z Ottawy, eyn zakladatele známé pražské Zbrojovky, oslavil nedávno své 70.narozeniny. Má v Kan.válečném muzeu zajímavý exponát.

Rytina z díla J. A. Komenského Opera Didactica Omnia, které bylo vydáno v Amsterdamu před 300. lety, roku 1657.

Latinský verš

OMNIA SPONTE FLUANT

ADSIT VIOLENTIA REBUS

byl životním heslem Komenského.

V češtině zní:

VŠECHNO NECHŤ VOLNĚ JEN PLYNE,
BUĎ NÁSILÍ VZDÁLENO VĚCI.

Strážní věž sovětského NKVD-tábora v Kozelsku.

Polská vláda v exilu už během války vyhlásila, že za katynské vraždy byl na první místo zodpovědný Stalin a hned po něm šéf NKVD Beria /na obrázku/. V roce 1956 se prý chtěl Chruščov před celým světem k "omylu" přiznat a svalit vinu na mezitím popraveného Beria, ale Gomulka mu to rozmluvil..

Svázané ruce zavražděného polského generála Smorawinského.

Delegace Polského Červeného Kříže v Katynu.

Zajatí britští důstojníci byli přivezeni do Katynu Němci a na základě důkazů potvrdili, že zločin spáchala sovětská NKVD.

SOLZENICYN A EXIL

F. PEROUTKA

Na letišti ve Frankfurtu Solzenicyn vystoupil do prostředí 'znatně mu neznámého, do hluku a mačkanice, do zapasu reportérů. Velký počet novinářských fotografů byl, to shromážděn, jejich kamery se dívaly na Solzenicyna jako na oči. Jeho německý průvodce pozoroval, že Solzenicyn se zmalen a položil ruku na čouku jedné televizní kamery. Reportér ho oslovil: «Co to má být? Censura?» Lze říci, že Solzenicyn upřel do domu svého německého průvodce, a reportéři pod okny si zapnuli, že začaly byly hned spuštěny. Po veřejném ústu své země Solzenicyn se bude muset na mnohé ryknout. Svéhovalné «vohodné počínání reportérů nepřisouhlasil na něho dojmem svobody. Přirovnal počínání reportérů k počínání sovětské policie, která také ho sledovala na každém kroku, při každém pohybu. Hned v první chvíli narazil na jeden z mnohých problémů demokratičnosti: nemohouji naroditviti fotografů a reportérů, neomezují demokratičnost, správu sílu vedet a vidět, právo lidí na soukromí?

Musíme stále mít na paměti vzor, a jakým se Solzenicyn stavěl proti vůli vlády dostat ho do exilu. Jeden hlavní generál tajné policie předal mu prostřednictvím třetí osoby přímé ultimátum, ať ihned vypadne do zahraničí, jinak se mu nechá sbíhat v nějakém táboře. Solzenicyn odolával této hrozbě a rozhodl se exil z několika důvodů. Je snad největšídohledější z osobností dnes známých a uchopen hávu tak mohutného jako otima koulci otec německé reformace Martin Luther. Nechdíl razimu propět tím, že by mu vyhověl. Jako spisovatel cívil, že odchod z rodné země utírá na spíševalcových pramenech a původem. Turgenev prožil většinu svého doplněho života někdy v nuceném, někdy v dobrovolném pobytu v Paříži ./.

Podmínky rozhovoru

Jan Čep

ZADNÁ MODERNÍ SPOLEČNOST si nemůže dělat nárok na to, aby se nazývala společností civilizovanou, neměli založena na principu ideové a kulturní plurality. Slovo „pluralita“ znamená „mnouhlost“. Mluvíme-li o pluralitě povaze nějaké kulturní společnosti, máme na mysli takovou společnost, která připouští, aby se v ní svobodně vyjadřovaly různé koncepce lidského života, zejména v oblasti filosofie a umění.

Civilizovaná společnost se vyznačuje tím, že lidé nejrůznějších, ba zcela protichůdných názorů na základní věci lidské existence mohou spolu vést svobodný dialog, aniž se mají co bát nějakého ministerstva státní ideologie, které má po ruce, jako výkonný orgán, policii vycvičenou v tělesném a psychologickém trýznění. Takový dialog se občas může zvrhat v rozhovor mezi hluchými, zasluhující do něho ideové všehy, které se říká fanatismus; člověk je bohužel tak utvořen, že nedovede v konkrétní situaci oddělit oblast ideí od osobní nechuť nebo i nenávisti. Ale o to právě jde: abychom se v takovém rozhovoru dovedli vyhnout všemu, co by značilo jako vědomá osobní urážka našeho partnera; co by předem odmítalo poctivost jeho úmyslů a předsudků.

Nebýlo úkoly krutějších a žalostnějších válek, než tak zvané války náboženské. Nic se zajisté nepříčí více duchu křesťanství, než aby byli nevěřící nebo bludaři pálení na hranicích, protože jsou bludaři a nevěřící. Poznámeme ostatně jako v zárodku, že nepříčí jenom na příklad katolici elbigenští nebo husiti, ale že husiti nebo kalvinisté palili a věšeli katolíky, když se jim dostali na kůži.

Bud' jak bud', bylo by se mohlo zdát, že jsou tyto politovinné hodné mravy vázány na jistou dobu, na jistou historickou situaci, na jistý stupeň vývoje lidské společnosti. Bylo by se mohlo zdát, že minulá nenávratná doba, aby mohl být prohlášen bez možnosti odvolání ze zločince ten, kdo nevyznává určitou státní filosofii.

Pouhá existence jednotné a posvinné státní filosofie se zdála nepředsudčivěnou obudností. Nežnala nic takového ani století skutečné a organické duchovní jednoty, založené na více náboženské. Místní jedné středověké university byli zřídka zajedno

ve věcech, které se netýkaly základních pravd víry. Spříchodem nového věku stalo se zásada svobodného myšlení a badání, svobodně duchovní a umělecké tvorby tak samozřejmou, že by ještě před několika málo desetiletími nebylo nikoho napadlo, že se jednou tato svoboda octne v nebezpečí.

Desetiletíma dvacátým stoletím mělo ve filosofii zárodek Comta a Hegela, Cicerona a Bergsona, v literatuře Baudelaire a Zola, Bernanose, Gideho a Prousta. Češi, mohli mít Zeyera, Březinu a Čapka-Choma, Karla Čapka a Jaroslava Seiferta. Nicméně nebylo napadlo, že se bude jednou stát plst do filosofie a do umění, že bude vnucovat všem svou filosofii a svou estetiku a že eliminuje ty, kteří ji nebudou ochotni přijmout.

Bylo by se zdálo, že stát má náopak docela jiné starosti: bdít nad tím, aby všem byla zaručena potřebná svoboda k tvůrčí práci, aby byla všem zajištěna svoboda vzájemné kritiky.

Skutečná a organická jednotná národní společnosti se netvoří zhora, jednotnou státní ideologií, hladinou policejními orgány. Skutečné národní společnosti může vzniknout a existovat jenom tam, kde je možný svobodný dialog, nesenz apati minimální dobrou vůlí pochopit stanovisko druhého, porozumět, co chce říci, a proč myslí a říká to, co říká a co si myslí.

Nebudeme se ovšem naivně domnívat, že takový dialog skončí vždycky dohodou a pochopením, že jeden z partnerů přijme autně stanovisko druhého, anebo že se and setkají nějak na půl cesty; že se na příklad ateista stane věřícím po přečtení té nebo oné knihy, anebo že, věřící opustí svou víru, aby vyhovět svému nevěřícímu kolegovi.

Ideál kulturní plurality neznamená zásadní ideový skepticismus, zásadní nedůvěru ke všem hodnotám. Znamená, že si inteligentní a civilisovaný ateista — ačtně si to tváří v tvář vzdělaným a věřícím křesťanovi — řekne: že mu potřebné unikají hluboké důvody toho, proč křesťan věří. Jeho první a stálou reakcí nebuďte nenávistný posměšek. Řekne si, že koneckonců tak málo nevěřících ví, čemu křesťan vlastně věří; a že vlastně sám dobře nezná důvody toho, proč on nevěří nebo nemůže věřit.

Na druhé straně se nebudě vzdělaný věřící křesťan činit soudcem svého nevěřícího partnera v dialogu. Ví, že jenom kvůli prohlídce ledví a srdce, a nepoznávají-li někdy Běha na tomto světě, pozná Běh jednou je, a přijme je zkrát — není ranitelný z těch, kteří ho vyžívají jen ústy.

Citovat jsme tu příklad jaksi krajní, vyjádřený protikladem ateistů a věřících křesťanů. Domníváme-li se, že je možné, ba naléhavě nutné uskutečnit dialog mezi těmito dvěma, mělo by to být snadnější, jde-li o diskuse vědeckou nebo filozofickou. Není na světě pasivního člověka, který by si nemohl přiznat, že se často v životě zmýlil, nebo který by si aspoň nepřipustil, že by se mohl zmýlit. Každý poctivý a vzhledný člověk ostatně ví, že k poznání pravdy klopýtáme cestou omylů, a nikdo nebudě vyčítat druhému jeho omyly jako nepoctivost nebo dokonce jako zločin. Ostatně k tomu, aby se nějaká myšlenka nebo nějaký mravní čin zjevily jako omyl, jak všemu původci, tak i ostatním, k tomu je často třeba několika let, desetiletí, ba i století.

Řekli jsme na začátku, že je v denní zkušenosti nesnadné uchránit dialog, byt' čistě ideový, od vášně a fanatismu. Známe příklady toho, že se někdejší přátelé rozřešili nadostmrti následkem literární polemiky, v které padlo několik nevšedních, ironicky zračujících slov. Člověk odolává někdy dost těžce pokušení ublížit druhému, učil-li, že ten druhý je zranitelný. A zraněno nejlépe slabá a zranitelná místa právě u těch, které máme rádi. Stejně prozrazová, ne-li prozrazující, může však být nenávisť; ta ví nejlépe, kam udeřit, aby to bolelo.

Položili jsme jako podmínku zhravé plurality v organické národní kultuře možnost dialogu. I když se takový dialog zvrhá často v rozhovor mezi hluchými, i když každý z odpárců opakuje tvrdošíjně svoje a neposlouchá, co říká druhý, zůstává mezi nimi stále ještě jakási společná lidská základna, pokud jeden nebere v pochybnost, že postoj druhého je inspirován úmysly poctivými. Jakmile ovšem začne být zřejmo, že jednomu z partnerů nejde o nic jiného, než aby druhého stál co stál a všemi prostředky eliminovat, lidsky snižit, ba vyhladit, přestává jakýkoli dialog, i dialog mezi hluchými.

V komunistických diktaturách jsme nyní občas svědky toho, že se v nějakém literárním časopise objeví diskuse na příklad o tom, jak vykládat a aplikovat heslo socialistického realismu. Je to však vždycky diskuse zdánlivá, neboť ji chytí hlavní mluvčí — ten, který byl už před jejím začátkem koutně umlčen. Je to diskuse scholastická v nejužším a nejtrapnější smyslu toho slova; jsou k ní připuštěni jenom ti, kteří mají na kolenou jediný text, text svého pána, od kterého se sice odvízí zlehkovitě nos.

Celá jedna velká část našeho národa je nyní z rozhorování násilím vyloučena, jistě duchovní a intelektuální hodnoty strátily tak říkajíc občanské právo. Avšak tyto nepřítomní jsou přece přítomni dialogu, ať je to jeho rozličná po chuti nebo necht. Jejich síla je v jejich bezmocnosti a hlava se rozléhá v jejich mlčení.

Tato úvaha vyšla v kulturním sborníku ROK na jaře 1957 jako třetí knižní publikace Moravian Library v New Yorku. Sborník redigoval Ladislav Matějka. Úvaha přinášíme na počest Jana Čepa, který skonal ve svém pařížském exilu po dlouhé nemoci 25. ledna t.r. ve věku 71 let. Byl m. j. členem RP.

K návným ze... Inga vclbám:

Pan Trudeau na hlavu porazil ...

... p. Stanfield-a

... a p. Lewis-e.

Z galerie našich čestných členů:

Mgr. Dr. Jaroslav Škarvada - oslavil nedávno 25. výročí vysvěcení na kněze. Je delegátem av. Stolce a stojí v čele české katolické církve v zahraničí.

Dr. Jozef Krafčík, SJ., pocházející ze Zemplína. Gymnázium studoval v Košicích. Po noviciátu v Ružomberku odšedl na štúdiu filozofie do Bonné. Po likvidovaní novicátu 44 rokov pracoval ako kuriér a strojár v továrni na parnej lokomotive. V Kanade je od septembra 1967. V Regis College v Toronte úspešne dokončil svoje teologické štúdiá.

SOLZENICYN ...

a v Německu. Kdyžkoli na to přišel řeč, sčítával si, že čímna mu užita sputovateckou silu. Solzenicyn je vášnivý sputovatel, a instinkti ho vedí k tomu, aby zdalším domů. Mimo to, má o životě v exilu nejhorší mínění. Mnouhokrát se vyslovil, že exil je „hniloba“. Vláda mu posrma naslouchala. Když jeho tetě bylo oznámeno, že Solzenicyn byl dopraven do Frankfurtu, do svobod, jak říci cítili, myslelo aby „se rozrůstalo, byla zřecena. „To je neštěstí“, řekla. Solzenicyn odešel z Frankfurtu do Švýcarska, a už první den tam vřadychl, že se mu stýská po Rusku. Exil je nova kapitola jeho života — a nejšťastnější výsledky. Tento otrlý už zápasník je v některých věcech chomolostivý.

Musíme hádat, jaký máte být pláň Sověť. Dokud Solzenicyn byl doma, stálo jen jeden krátký křak od osobní akce, jeho hrdinové byly nepopíratelné a lidé nelibívali hrdiny. Jaký obrat poskytl Solzenicyn v exilu? Sověty počítali s tím, že se vylepí nějaká neblaha, hledavá stránka exilu, jít sám Solzenicyn předváděl. Bude mluvit a říkat točí, co říká doma, ale nebudou už to zcela zít věc. Generátové tajně police u mu nebudou dychat na křk. Bude mluvit z bezpečí a ze svrchovaného pohodlí, že mu obdivný Západ je ochoten přispívat. Sověty počítali, že lidé doma taknou: lechce se ti mluví, bratře, nejst z bá, ocíjíš bás. Zároveň nekřefti západní lidé smát tekou: není to tak zcela zle s mravy Sověť, hle, propustili Solzenicyna do exilu. Sověty očekávají, že dosavadní polem s Solzenicyna se v exilu rozmešná. Zda si Solzenicyn dovede oddeknout byl ochotným hladinou slavných hovítelek? Jistě dověř. Ale Sověty počítali i s jeho tvrdohlavostí. Solzenicyn má příliš mnoho ostrých hran, snadno může vzniknout konflikt mezi ním a jeho novým prostředím. Najal knihu o Stalinových síbiských lůžtech, aby užasal, že smít se Stalinem není nová mrava. Avšak některé zuby na Západě praví, že vzhledem k atomové bombě bylo by nutno udělat kompromis i se Stalinem, kdyby šel. Bude Solzenicyn schopen o tom mluvit dovtíle? Přichází na Západ poněkud jako primitiv. Po ně-

kolik desetiletí každý žetník na na Západě hlásil, že svoboda je nedělitelná. Nyní věci se ustálily na tom bodě, že svoboda je nedělitelná morálně, ale spíchnatelsky ano — opět vzhledem k atomové bombě. V praktické diplomacii Sověty si vybojovaly právo dále podrobovat některé země svými „zvýkům“, jak to nazývají. Co o tom Solzenicyn? Čeká ho lecceteré zkoumání. Pekláda literatury za posravného bojovníka proti nášití, ale bude mu sledhat, že někteří nejmodernější západní sputovatelé shlízejí na nášití s oblibou. Ještě když byl doma, zdálo se mu, že některé užké skupiny, na Západě učilily o zničení civilizace, jak to v jeho zemi kdysi činil strašlivý Něchalov. Nyní je uvidí zbúrka, ty skupiny. Bude držet jazyk za zuby? Jeví-li se, vrostlou mu důmyslní a dobře stylizující nepřítel.

A Sověty zametávají „dubovníky, kteří sledují život na Západě, jeho tempo. Nepočtybné vydávající posudek, že tam v přítomné době více — pamale princip změny než princip stálosti, a že každá osobnost se v tomto systému toku rychle a potřebová. Před několika lety uprchla z Ruska Stalinova dcera Světlana, zajisté významný svědek. Byla zraněná po nějakou dobu. Onen noviny se o ni zmínili jen když se zdá nebo rozvede. Když bychom měli shrnout sovětské naděje, řekl bychom, že Sověty doufají, že jednou hrzy vznikne kolem Solzenicyna problém: kam s ním? Zatím však známe jen několik prvních řádků z nové kapitoly Solzenicynova života.

Czechoslovak Credit Union Limited

140 SPADINA AVENUE,

TORONTO, ONTARIO M5S 2J2

tel: 925-0557

Vypůjčíte 9% úrok ze speciálních vkladů uložených na dobu 1 roku a 10% úrok ze speciálních vkladů uložených na 2 až 6 měsíců.

Denně od 10 hod. do 5 hod. nápoledne V pondělí a pátek do 7 hod. večer, v sobotu od 10 do 1 hod.

VZPOKÝNÁME ...

... na ing. Miloslava Přibyla, který odesal z našeho středu 24.1. ve věku 47 let.

Krajská restaurace

BENEŠ INN

332 Eglinton Ave. W.
Tel. 481 1853

... na Běchu jako umělecký